

Toinen Helluntaipäivä

Evankeliumi, Joh. 3: 16 - 21

Tässä evankeliumissa Vapahtajamme opettaa eräälle juutalaiselle opettajalle, nimeltään Nikodemus, sen tarkoituksen, mitä varten Hän tuli maailmaan, nimittäin, että maailma tulisi autuaaksi Hänen kauttansa. Hän mainitsee myös välikappaleen, minkä kautta on tullut mahdolliseksi se, että langenneet syntiset ihmiset voivat tulla armoon ja yhteyteen Luojaansa kanssa ja rohjeta toivoa tämän elämän jälkeen iankaikkista autuutta sen kadotuksen tuomion sijaan, joka muutoin oli koko ihmisten sukukunnan päällä heidän syntiensä tähden. Välikappale siihen, sanoo Jeesus, on tämä, **että Isä on lahjoittanut maailmalle ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo Häneen, ei pidä hukkuman, mutta saaman iankaikkisen elämän.** Ja mikä silloin on hellyttänyt Isän uhraamaan ainoan Poikansa? Ei mikään muu kuin rakkaus. **Sillä niin rakasti Jumala maailmaa,** sanoo Jeesus itse aivan kuin ihmetellen tätä asiaa.

Te Herran kalliisti ostetut! Mitä te luulette tästä lahjasta, josta Vapahtaja puhuu? Se on Jumalan omasta kädestään antama lahja, jolla on jumalallinen ja ääretön arvo, nimittäin Jumalan ainoa Poika; lahja, joka on annettu teidän autuudeksenne ja säälien teidän surkeuttanne. — Kysykää itseltänne, mitä sydämenne vastaavat tähän, voitteko pitää tämän taivaallisen lahjan sellaisessa arvossa, että olette piittaamattomat siitä, tai saatatteko katsella sitä niin kuin se ei koskisi teitä? Tai syytyvätkö sydämenne hartaiksi, kiittollisiksi ja palveleviksi tästä sanomattomasta armosta? Jos niin on, mikä silloin voi olla teille kalliimpi kysymys kuin tämä: kuinka meidän tulee vastaanottaa tämä lahja ja kuinka me sitä oikein käyttäisimme, niin että sydämemme siitä oikein iloitsisi ja me myöskin saisimme siitä sen hyödytyksen, että tuo siunattu tarkoitus saavutettaisiin, jota varten se on meille annettu? Me tahdomme Herran armon varassa lähemmin tutkistella tätä kysymystä. Jokainen lahja otetaan vastaan oikein silloin, kun me tunnemme sen arvon itsessään ja sen suuren tarpeellisuuden meille. Ja jos me opimme tämän säännön mukaan antamaan arvon Isän lahjalle, kun Hän itse antoi maailmalle ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo Häneen, ei pidä hukkuman vaan saaman

iankaikkisen elämän; silloin vasta se tulee oikeaan arvoonsa meidän silmissämme. Verraton on tämä lahja, miltä puolen hyvänsä sitä katsellaankin; joko me katselemme antajaa, jonka kädestä tämä lahja tulee tai lahjan omaa ääretöntä ja jumalallista arvoa tai sen suurta tarpeellisuutta ja välttämättömyyttä ihmisten iankaikkiseksi pelastukseksi ja autuudeksi. Niin on Jumala rakastanut maailmaa, sanoo Jeesus. Niin muodoin Jumala itse on se ääretön ja tutkimaton olento, jolta me olemme saaneet tämän kalliin lahjan Jeesuksessa Kristuksessa. Ja mikä Häntä vaati siihen? Ihmisten onnettomuus, jonka he itse olivat saattaneet itselleen. Älkäämme niin tyhmästi ajatelko, etteikö Jumala itsessängä voisi olla yhtä onnellinen ja nauttia samaa ääretöntä autuutta, hukkuisivatpa ihmiset tai ei. Isä ei suinkaan omaksi hyväkseen antanut Poikaansa kuolemaan lunastaakseen ihmiset; sillä Hänen autuuttansa ei voida rajoittaa, Hänellä on itsessängä iankaikkisesti kyllin eikä Hän kaipaa luontokappaleidensa palvelemista ja kuuliaisuutta. Ei! Vapahtaja osoittaa toisen syyn, joka sai Isän lahjoittamaan Poikansa maailmalle, ja se oli Hänen sula rakkautensa. Hän on kaikkivaltias; Hänellä on muita järjestäviä luotuja olentoja, jotka korkeudessa ja arvokkuudessa voittavat ihmiset ellemme ota lukuun sitä jaloutta, jonka meidän sukumme on saanut sen ansiosta, että me olemme lunastetut Jumalan Pojan verellä. Kyllä Hän olisi voinut luoda miljoonia luontokappaleita, jotka olisivat totelleet Häntä oikeana Herranaan; Hän olisi myös voinut hukuttaa ihmisten suvun maan päältä tai antaa heidän kärsiä sen rangaistuksen, minkä he kapinannostajina Luojaansa vastaan olivat ansainneet; mutta sitä Hän ei tahtonut. Jeesus sanoo, että Hän armahti meidän surkeuttamme; Hän rakasti maailmaa niin uskomattoman suuresti, että Hän antoi ainoan Poikansa kuolemaan vapahtaakseen sen. Tässä me näemme vahvistuksen siihen ihanaan kuvaukseen, jonka Johannes antaa Jumalasta, kun hän kuvaa Hänet tavalla, minkä varassa ihmiset voivat käsittää Hänen äärettömän olentonsa ja ajatella Häntä peljästyttä ja kauhistumatta. ”**Jumala on rakkaus**”, sanoo hän. 1. Joh. 4: 8. Ja Paavali myös mainitsee Jeesuksen lähettämisen maailmaan suurimpana todistuksena, jolla Jumala näyttää todeksi, että Hän rakastaa ihmisiä. Hän sanoo: ”**Jumala ylistää rakkauttansa meidän kohtaamme, että kuin me vielä syntiset olimme, on Kristus meidän edestämme kuollut.**” Room. 5: 8. Ja se näkyy selkeästi, että kun apostolit kuvaavat Jumalan rakkautta syntisiä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa, niin heiltä ikään kuin puuttuu sanoja selittää sitä suurta, sitä jumalallista, jota heidän sydämensä tunsivat ajatellessaan sitä verratonta armoa, että Isä uhrasi Poikansa maailman lunastukseksi. Paavali sanoo: ”... **meidän Herran Jeesuksen Kristuksen Isä ... on säätänyt meitä korjattaa lapsiksensa, Jesuksen Kristuksen kautta, hyvän tahtonsa jälkeen, Kunniallisen armonsa kiitokseksi, jonka kautta hän on meitä otolliseksi tehnyt siinä rakkaassa,**” Ef. 1: 3, 5 - 6. Ja kohta sen jälkeen sama apostoli

sanoo: ” **Jumala, joka rikas on laupiudesta, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut,**” hän tahtoi ” **tulevaisilla ajoilla ylönpalttisen armonsa rikkauden hyvydestänsä meidän kohtaamme Kristuksessa Jeesuksessa**” osoittaa. Ef. 2: 4, 7. Katso myös Kol. 1: 27, 1. Joh. 4: 9 ja Room. 8: 32.

Kuitenkaan meidän ei sovi ajatella tästä Isän lahjasta niin kuin Poika annettaisiin vastoin tahtoansa kuolemaan syntisten sovinnoksi. Päin vastoin Raamattu todistaa, että se oli Pojan oma vapaa tahto ja Hänen äärettömän armahtavainen sydämensä, joka saatti Hänet mielellään kantamaan maailman syntejä viattomana Jumalan Karitsana ja sovittamaan kaikki Jumalan kanssa kuoleman kautta ristillä. Vapahtaja sanoo: ” **Ei ota kenkään sitä minulta, vaan minä panen sen itsestäni. Minulla on valta sitä panna, ja minulla on valta sitä taas ottaa.**” Joh. 10: 18. Mutta siihen Isä mielistyi, se oli Hänelle rakasta ja otollista, että Poika tahtoi pukea päälleen meidän lihamme ja veremme kärsiäksensä meidän luonnossamme meidän syntiemme tähden. Jeesus sanoo: ” **Sentähden Isä minua rakastaa, sillä minä panen henkeni,**” Joh. 10: 17. Ja tämä Pojan päätös uhrata itsensä ihmisten edestä tuodaan esiin meille kaikkialla Hänen vapaaehtoisena kuuliaisuutenaan taivaallista Isäänsä kohtaan. ” **Sinun tahtos, minun Jumalani, teen minä mielelläni; ja sinun lakis on minun sydämessäni.**” sanotaan siitä Psalmissa 40: 9. Tämä kuuluu siihen Jumalan iankaikkisuudesta salattuun viisauden neuvon, jonka Paavali kutsuu Jumalan viisaudeksi, salaiseksi Jumalan viisaudeksi, jota ei yksikään tämän maailman päämiehistä tuntenut. 1. Kor. 2: 7 - 8.

Jos tätä lahjaa, kun Isä lahjoitti maailmalle ainoan Poikansa, voidaan kutsua jaloksi sen suuren antajan vuoksi, niin yhtä paljon se ansaitsee tulla kutsutuksi jaloksi, kun me katselemme sen omaa sisällistä äärettöntä ja jumalallista arvoa. Olisi suurta ja ennen kuulumatonta, että joku isä uhraisi poikansa ja antaisi hänet kuolemaan vapahtaakseen jonkun vertaisistaan. Tätä ei kuitenkaan voisi lainkaan verrata siihen, että Jumala lahjoittaa meille ainoan Poikansa, sydämensä ihastuksen ja ilon, sovinnoksi syntisten ihmisten pahojen tekojen edestä. Ja missäpä löytyy yhtäkään esimerkkiä, että joku ihminen vapaaehtoisesti olisi ottanut päällensä hirmuisimmat vaivat pelastaaksensa parhaan ystävänsä, olisipa sitten kysymyksessä jopa oma lapsikin? Mutta Jeesus oli halukas kärsimään meidän edestämme, niin — kärsimään juuri niitten ihmisten edestä, jotka osoittivat mitä katkerinta vihaa Häntä vastaan ja saattivat Hänelle mitä julmimmat vaivat. Vapaaehtoisesti Hän antoi itsensä lunastukseksi ja maksuksi koko maailman syntien edestä. Vaikka kuinkakin katkera oli Hänen kärsimisensä, joka Hänen täytyi kantaa, niin kuitenkin Hän ei koskaan pienimmässäkään paennut sitä, vaan kantoi kärsivällisesti kaiken vihan, vainon, pilkan ja kivun, minkä Hänen välimiesvirkansa tuotti Hänelle. Ja kuitenkin Hän näki jo edeltä sen, että niin monta tuhatta piti

vihaaman ja pilkkaaman Häntä kaiken Hänen rakkautensa edestä. Kaikki, mitä Hänestä oli ennustettu, ne Hän täytti pieninpään piirtoon asti: ” **Herra heitti kaikkein meidän vääryytemme hänen päällensä. Kuin hän rangaistiin ja vaivattiin, niin ei hän suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, ja niinkuin lammas, joka keritsiänsä edessä vaikenee, niin ei hänkään suutansa avannut.**” Jes. 53: 6 - 7. Paavali sanoo: ”... ehkä hyvän edestä mitämaks joku tohtis kuolla. Mutta ... että kuin me vielä syntiset olimme, on Kristus meidän edestämme kuollut.” Room. 5: 7 - 8.

Teille syntisille Isä on antanut tämän lahjan! Nyt asia koskee sitä, tahdotteko ottaa sen vastaan, tunneteko sitä kipeästi tarvitsevanne vai ette. Mutta ennen kaikkea olkoon vaiti teidän kuviteltu oma vanhurskautenne älkääkö korottako itseänne hyvien töittenne ja jalomielisyytenne tähden, mikäli te olette välinpitämättömät tästä lahjasta! Kuinka te voitte väittää, että teitä olisi pidettävä jalomielisinä, hurskaina ja ymmärtäväisinä, vaikka te ylenkatsotte, häpäisette ja nauratte Häntä, joka teidät Jumalalle lunasti verellään? Jos teidän sydämenne voivat olla kylmät ja välinpitämättömät Hänen rakkauttaan kohtaan, niin joko te ette ole koskaan oikein ajatelleet sitä tai teidän sydäntenne täytyy olla paatuneita ja vieraantuneita kaikille hyville liikutuksille. Kuinka te rakastatte ystäviänne, kun te vihaatte Häntä, joka kuoli rakkaudesta teitä kohtaan? Kuinka kiitollisia te olette hyväntekijöillenne, kun te ette ajattele sitä hyvää työtä, että Jumala antoi teille ainoan Poikansa, ettette hukkuisi, vaan saisitte iankaikkisen elämän? Niin! — kuinka te voitte rakastaa itseänne ja etsiä omaa parastanne, kun te menette Hänen ohitsensa, joka on teidän autuutenne ainoa syy ja jonka armahtamista ja armoa te niin suuresti tarvitsette?

Kysymys on ainoastaan siitä, jos ihminen huomaa, kuinka aivan välttämätön tämä kallis lahja on hänen pelastukseksien ja autuudekseen. Jos ihmiset tuntevat, kuinka suuresti he tarvitsevat Jeesuksen sovintoa, niin mahtaa tuo iloinen sanoma Jumalan rakkaudesta Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme tulla heille äärettömän kalliiksi. Mutta useimmat elävät tässä maailmassa iankaikkisesta autuudestaan huolettomina ja tämän maailman jumalan sokaisemina. He eivät tunne omaa vaaraansa eivätkä sitä onnettomuutta, joka uhkaa heitä, jos he pysyvät vieraantuneina Jeesukselle; vielä vähemmän he tuntevat tai uskovat sitä verratonta autuutta, jota voi nauttia sellainen uskovainen, joka on yhdistetty Vapahtajansa kanssa ja jonka sydämessä Kristus asuu uskon kautta. Jos heidän silmänsä avattaisiin tuntemaan oman turmeluksensa ja viheliäisyytensä sekä heidän mahdottomuutensa tulla pelastetuiksi, elleivät he syntisinä etsi ja löydä armoa Jeesuksen ansiossa. Jos he nyt tahtoisivat uskoa Vapahtajan rakkauteen, Hänen voimaansa ja tahtoonsa tehdä syntisiä autuaiksi; niin pitäisi heidän sydämensä tulla palaviksi, kun he kuulevat Vapahtajan omasta suusta tämän

kalliin opin: ” **Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei pidä hukkuman, mutta iankaikkisen elämän saaman.**” Joh. 3: 16.

Meidän oma autuutemme vaatii nyt sen, että me kiitollisuudella otamme vastaan tämän lahjan ja käytämme sitä hyväksemme sellaisessa tarkoituksessa ja sellaisella tavalla, jonka antaja on määrännyt. **Tarkoituksen** osoittaa Vapahtaja itse, niin että me emme voi olla epätietoisia siitä asiasta, mikäli emme sulje silmiämme totuudelta. Jeesus sanoo Jumalan antaneen Poikansa maailmalle sentähden, että Hän rakasti maailmaa ja tahtoi, että jokainen, joka uskoo Pojan päälle, **ei pidä hukkuman vaan saaman iankaikkisen elämän.** Näissä sanoissa on selkeänä se totuus, että Isä tahtoo syntisiä tulemaan autuaiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta; ja siitä me myös näemme selvästi, että ilman Jeesusta ihmisten olisi täytynyt hukkua. Niin muodoin koko meidän autuutemme on ja pysyy ainoastaan Jeesuksessa; ja niin kuin Isä on antanut Poikansa autuuden perustukseksi, jona Hän myös voi todella tehdä autuaiksi kaikki ne, jotka Hänen kauttaan tulevat Isän tykö, niin täytyy välttämättömästi kaikkien niiden ihmisten, jotka eivät usko Vapahtajaan, olla saman vihan ja tuomion alaisia kuin silloin, jos Jumalan Poika ei olisi koskaan tullut maailmaan eikä vuodattanut pyhää ja kallista vertansa heidän syntiensä anteeksiantamiseksi. Tästä me näemme, että jos meidän pitää tulla autuaiksi ja välttää se tuomio, joka syntiinlankeemisen kautta on meidän kaikkien päällämme, niin sen täytyy tapahtua Jeesuksen tähden; Häneen kaikki meidän toivomme täytyy olla perustettu, ja ilman Häntä langenneet syntiset eivät voi löytää mitään mahdollisuutta tullakseen Jumalan perillisiksi ja Kristuksen kansaperillisiksi. Jolla siis on Poika, hänellä on elämä; ja joka tahtoo elämää ja autuutta, hänen täytyy etsiä sitä ilman omaa ansiota armosta Jeesuksen ansiossa ja ainoastaan siinä. Kuoleman me olemme ansainneet synneillämme, **sillä synnin oikea palkka on kuolema, mutta iankaikkinen elämä on Jumalan armolahja Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme.** Sentähden, jos me tahdomme parasta itsellemme ja pyydämme omaa autuuttamme, niin kiirehtikäämme tulemaan Jeesuksen tykö ja ottamaan vastaan syntiemme anteeksisaamisen Häneltä. Jos me poikkeamme Hänestä joko oikealle tai vasemmalle puolelle, niin eksymme emmekä tule koskaan päämäärään; sen sijaan, kun me vaivaisina syntisinä annamme tehdä itsemme autuaiksi sulasta armosta, niin me ilman vähääkään omaa työtämme ja kamppailemistamme voimme saada syntien anteeksiantamisen ja vanhurskauden, niin myös voiman ja armon vaeltamaan otollisesti Herran kasvojen edessä.

Kun nyt Isän vakava tahto ja halu on, että syntiset tulisivat autuaiksi Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta, ja kun autuus ainoastaan Hänessä on löydettävissä niin kuin Pietari todistaa, **ettei**

yhdessäkään toisessa ole autuutta; niin me siis saatamme hyvin kysyä: mitä meidän silloin pitää tekemän, että löytäisimme autuutemme Vapahtajassa? Mutta tähän meidän ei pidä antaa järkemme vastata, sillä meidän järkemme on sokaistunut emmekä me tunne rauhan tietä; vaan sen sijaan meidän pitää yksinkertaisesti seurata Jeesuksen sanoja, kun Hän sanoo, että tämä on tie ja neuvo saada osa siinä autuudessa, jonka Hän on tullut maailmaan syntisille ansaitsemaan, nimittäin, **että uskomme Häneen.** Jeesus sanoo, että niin rakasti Jumala maailmaa, että Hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo Hänen päällensä, ei pidä hukkuman, vaan saaman iankaikkisen elämän. Jos me siis tahdomme tulla autuaiksi Herramme Jeesuksen kautta, niin meidän täytyy yksinkertaisesti perustaa koko autuutemme toivon ainoastaan siihen, että Vapahtaja kantoi meidän sairautemme ja säilytti päällensä meidän kipumme. Jokaisen, joka nyt tahtoo tulla autuaaksi, pitää Pyhän Hengen armon kautta sydämen vakuuttuneisuudella voida sanoa: ”Minun Jeesukseni on kantanut myös minun sairauteni, minunkin rangaistukseni Hän on kärsinyt.” Siihen ainakin täytyy tulla, että meidän sydämissämme löytyy sisällinen halu voidaksemme uskoa tämän totuuden, ja ettemme mitään enemmän toivo itsellemme tässä maailmassa kuin saada levätä siinä toivossa, että Vapahtajamme on myös täyden tehnyt meidän jokaisen edestä.

Siihen sinä, kallein Vapahtaja, yksin taidat auttaa meitä, ja siihen Sinä tahdot hyvän Henkesi kautta mielelläsi saattaa jokaisen, joka ikävöittää Sinun armoasi. Sinä et tullut maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Sinun kauttasi tulisi autuaaksi. Ja nyt Sinun sydämesi ilo on täyttää tämän armoneuvosi syntisiä kohtaan. Siihen me luotamme ja olemme vakuuttuneet siitä, että Sinä kuin uskollinen paimen tahdot varjella jokaisen omistasi nuhteettomana Sinun kunniasi ilmestymiseen asti, ja että Sinä myöskin iankaikkisen rakkautesi tähden tahdot edespäin osoittaa kaikkea pitkämielisyyttäsi säästämään syntisiä ja sovittamaan itse sen oikean ajan kirkastaaksesi itsesi heidän sydämissänsä, kun Sinä löydät ne avattuina ottamaan vastaan Sinun sovintokuolemastasi ja rakkaudestasi tulevan voiman.